

Kitab Yoèl lan Gréja Advent Dina-Kaping Pitu Laodikia — Nomer Sepuluh

Jeff Pippenger

2025-12-14

Nomer Sepuluh

Kula sami ngrembag satunggaling pérangan saking wahyuipun Yesaya ingkang wiwit wonten ing pasal pitu lan tumuli lumajeng ngantos pungkasan pasal kalih welas. Kula sami nindakaken punika amargi ing taun 1850 “Pangéran ngunjukaken asta-Nipun kaping kalih, kagem nglumpukaken” umating tinggalan-Nipun. Kula sami mapanakaken tenger-tenger dalam saking 1844 dumugi 1863. ‘1850’ lan panglumpuk kaping kalih punika kalebet salah satunggaling tenger dalam punika.

Sawisé wahyu Yésaya diwiwiti ing ayat siji pasal pitu, saben wektu ana ungkapan sing padha karo “ing dina iku” minangka sawijining rujukan, iku kudu diselehaké ing latar profétis pasal pitu sing wis katetepaké. Kunci kanggo mbédakaké wahyu iku kanthi bener yaiku mangertèni manawa ramalan makarya adhedhasar prinsip pengulangan lan pangembaran, lan paugeran iki tumindak ana ing wahyu kasebut.

Manéka kayektèn sunnat sing kaidentifikasi ana ing wahyuipun Yesaya, wiwit ing pasal enem, kedah dipunraosi saking sudut pandang bilih “ingkang kapisan lan utami”, Yesaya punika makili satunggaling jiwa ingkang sampun dipunurapi ing 9/11 kanggé martakakaken bilih udan pungkasan sampun dumugi. Ing konteks ingkang kasucèkaken punika, pasal pitu kitab Yesaya nggambaraken ajrih punika piyambak ingkang dipunwakili déning nabi punika ing pasal enem nalika piyambakipun ngaturaken pitaken, “ngantos pinten dangu” piyambakipun kedah maringi pawartos 9/11 dhateng sawijining pasamuwan murtad ingkang ‘gadhah mripat nanging nampik mirsani lan gadhah kuping nanging nampik mireng’?

Ing sajroning wahyu, raja Ahaz kang ala lan bodho iku dadi pralambang sawijining wong Laodikia kang ora gelem nampa pepeling saka pekabaran udan pungkasan, kaya dene dipratelakake déning para juru jaga kang ngadhepi Ahaz kang ala lan bodho, kang dipralambangake déning Yesaya lan para putrané.

9/11 dumugi ing sajarah kenabian Daniel 11 ayat 40, mila nalika Yesaya dipunpasang ing 9/11 wonten ing pasal 6, piyambakipun kanthi kenabian dipunpasang wonten ing Daniel 11 ayat 40, nanging ingkang langkung wigatos, piyambakipun dipunpasang wonten ing “sajarah kapingidhaning ayat 40.” Sajarah kapingidhaning ayat 40 punika kawiwitan nalika ayat punika kaleksanan ing taun 1989 kanthi rubhipun Uni Soviet. Wiwit taun 1989 ngantos hukum Minggu ing ayat 41 punika minangka “sajarah kapingidhaning ayat 40” ingkang kabikak déning Singa saking taler Yehuda wonten ing “sajarah kapingidhan” punika piyambak. Punapa ingkang dipunpratelakaken déning punika wonten ing panggatosan kita bab Yesaya ingkang makili satunggaling utusan udan pungkasan sasampunipun 9/11, inggih

punika bilih salah satunggaling pérangan saking warta udan pungkasan ingkang dipunwartakaken déning Yesaya punika—Daniel 11, ayat 41 ngantos 45.

Kanthi ngadeg sacara profètis ing 9/11, Yesaya ing pasal sapuluh lagi ngaturaké pepéling yèn prastawa sabanjuré kang bakal kelakon yaiku “putusan sing ora adil,” yaiku angger-angger Minggu, lan iki dipralambangaké ing ayat patang puluh siji saka Daniel sewelas. Gambaran Yesaya ngenani pekabaran udan pungkasan disusun ana ing sajroning “sejarah sing kasimpen” saka ayat patang puluh—sawisé 9/11. Kasampurnaning ayat patang puluh ing taun 1989 ndadèkaké Yesaya dumunung sawisé 1989, yaiku ing 9/11, nalika piyambakipun kaurapi nganggo bara saka mesbèh. Yesaya nggambaraké sawijining utusan kang pekabarane nyakup enem ayat pungkasan saka Daniel sewelas.

Yesaya kanthi gamblang nyatakaké yèn dhèwèké lan anak-anaké iku kanggo dadi pratandha lan kaélok. Ing pasal pitu ayat telu, Yesaya lan anaké ana ing cedhak saluran saka blumbang sisih ndhuwur, ing dalan gedhé ing sacedhaké pategalané tukang ngumbuh. Yesaya lagi ngaturaké piwulang udan pungkasan sing wis diparingi pomahan marang dhèwèké kanggo diproklamaké ana ing pasal enem, lan dhèwèké ngadeg ana ing telung pralambang udan pungkasan sarta bebarengan karo anaké, Shearjashub. Saluran blumbang sisih ndhuwur iku minangka alusi kenabian tumrap loro pipa kang kapenuhan lenga emas sing diidentifikasi déning Zakharia lan kerep banget dikomentari déning Sadulur White, kang nandhani piwulang sing teka saka saluran blumbang sisih ndhuwur ana ing piwulang udan pungkasan.

Saluranipun Yesaya nyambung kaliyan kalih pipa ing kitab Zakharia, lan komentar Ellen White ngiket Zakharia bebarengan kaliyan pasemon babagan sepuluh prawan. Yesaya kaasoraken ngantos dados lebu ing bab enem nalika piyambakipun nyumurupi kamulyaning Pangéran. Piyambakipun sarujuk ngasta pawartos ingkang dipunlambangaken wonten ing ayat tiga minangka pawartos ingkang madhangi bumi kaliyan kamulyaning Allah. Lan piyambakipun dipunresiki kaliyan areng saking mesbèh, lajeng ngadeg wonten ing blumbang ingkang kacipta dening toya saking blumbang inggil. Ing bab wolulikul, Yesaya netepaken pawartos udan pungkasan minangka “baris ing atasipun baris,” lan ing ayat tiga blumbang inggil punika nglambangaken sawatawis garis ramalan.

Yésaya, ingkang makili satunggal jiwa ing 9/11, namung badhé ngadeg ing papan ing pundi lenga emas tumurun saking blumbang inggil menawi jiwa punika sampun nyuwun margi ingkang sae ingkang nuntun dhateng margi kuna kagungan Yérémia, inggih punika “dalan ageng (margi) ing sacedhaké pategalanipun tukang ngumbuh” kagungan Yésaya, papan ing pundi “katentreman” kagungan Yérémia kapanggih. Pesen udan pungkasan kagungan Yésaya dhedhasar boten namung wonten ing garis sepuluh prawan, garis kalih pipa emas kagungan Zakharia, garis margi kuna kagungan Yérémia, lan Yésaya ugi ngadeg ing “pategalanipun tukang ngumbuh” papan ing pundi Utusaning Prajanjian lagi ngresiki lan nyucekaké para putraning Léwi kados salaka lan emas.

Iku minangka sawijining tugas kenabian sing banget gampang kanggo nggawa garis-garis liyane mlebu ing ayat telu saka bab pitu. Lenga ing kitab Zakharia lan prawan sepuluh mau gegandhengan karo andha-andhane Yakub lan rong ayat kapisan saka Wahyu, awit kabeh mau padha ngrembug prakara proses komunikasi antarané Gusti Allah lan manungsa. Dalam kunaé Yeremia nyakup “juru jaga” sing muni kalasangka, kang ora gelem dirungokaké déning ratu sing ala lan bodho, yaiku Ahaz. Kalasangka iku narik kabèh kalasangka ing pamedharan kenabian, uga para juru jaga kenabian, mlebu ing “dalam gedhé” gadhahané Yesaya, ing kana Yesaya lan putrané ngadeg kanggo ngaturaké sawijining pesen marang pamingpiné Laodikia.

Yésaya lan putrané, Shearjashub, kang tegesé “sawijining turahan bakal bali,” padha ngadeg bebarengan lan padha nggambarake pangumumaning pekabaran udan pungkasan kang rawuh ing 9/11. Wong loro mau padha sowan nemoni raja ala Ahaz, lan minangka rama lan putra padha makili sawijining pralambang alfa lan omega, yaiku paugeran utama saka metodologi “baris ing sandhuwuré baris.” “Baris ing sandhuwuré baris” iku paugeran kang dipralambangaké déning prinsip “dina/taun” kaum Millerite.

Ing tanggal 11 Agustus 1840, sawijining ramalan ngenani Islam saka bilai kapindho ing Wahyu sanga katetepake, lan prinsip “dina/taun” Millerite dikukuhake, saéngga maringi kakuwatan marang pratélan Miller bab taun 1843 sing adhedhasar prinsip dina/taun. Ing tanggal 11 September 2001, sawijining ramalan ngenani Islam saka bilai katelu ing Wahyu sanga, sepuluh, lan sewelas katetepake, lan prinsip alfa (11-8-1840) lan omega (9/11) dikukuhake nalika malaekat kang gagah prakosa ing Wahyu wolulas mudhun nalika gedhong-gedhong gedhé ing New York ambruk—kaya dene malaekat kang gagah prakosa ing Wahyu sepuluh wis mudhun ing tanggal 11 Agustus 1840 nalika alfa sing minangka pralambang saka omega katetepake.

Yesaya lan putranipun boten namung makili asas utama “baris ing nginggil baris,” nanging ugi makili pekabaran Éliah, ingkang makili sawijining pekabaran ingkang dipratélakakên lumantar sesambetan antawisipun bapa lan anak-anakipun. Pekabaran Éliah, ingkang dipunwartakakên sakderengipun dintenipun Pangéran ingkang ageng lan nggegirisi, nandhakakên sawijining pekabaran ingkang rawuh pas sadèrèngipun pangadilan eksekutifipun Allah kawiwitan. Pangadilan-pangadilan eksekutifipun Allah makili sawijining mangsa ingkang dados “dintenipun Pangéran ingkang ageng lan nggegirisi.” Mangsa punika kawiwitan ing angger-angger Minggu lan katindakakên terus dumugi malapetaka pitu ingkang pungkasan. Mangsa punika kawiwitan kanthi angger-angger Minggu lan dipunpungkasi kanthi malapetaka pitu ingkang pungkasan. Mila, pekabaran Éliah dipundhasarakên wonten ing asas alfa lan omega, sesarengan kaliyan pepènget bab cedhakistaning mangsa kasampurnaning sih-rahmat. Kaliyan pekabaran Éliah ugi wonten manéka garis wangsit ingkang adhedhasar Éliah, awit Éliah, miturut Gusti Yesus, makili Yohanes Pambaptis, lan Éliah tuwin Yohanes, miturut Sister White, makili William Miller, lan sesarengan, Éliah lan Yohanes Pambaptis makili kekalihipun satus patang puluh sekawan ewu (Éliah), lan wong kathah ingkang ageng ing Wahyu pitu

(Yohanes).

Yésaya lan putrané ngadeg ana ing dalan-dalan lawas, yaiku dhasar-dhasar iku, lan padha nampi lenga emas, amarga wong-wong iku prawan-pranawan wicaksana sing lagi lumaku ngliwati proses panyucèkaké déning tukang pemutih kain, kang kasampurnakaké ing tanggal 22 Oktober 1844, minangka pralambang hukum Minggu. Yésaya lan para turahan sing bali, (amarga mangkono tegesé aran putrané, Shearjashub), nglambangaké para turahan sing “bali” marang dalan-dalan lawas ing 9/11. Sesambetan antarané bapa lan turahan, kang uga minangka sesambetan alfa lan omega, kang uga minangka sesambetan Élia “atine para bapa lan para anak,” nandhakaké yèn Rama Miller lan sesambetané marang sawijining gerakan turahan saka malaékat kapisan iku minangka gerakan alfa saka Filadelfia. Ing gerakan alfa, Rama Miller diidentifikasi minangka Élia lan Yokanan Pembaptis, sing déning Gusti Yésus diidentifikasi minangka utusan kang nyawisaké dalan tumrap Utusan Prajanjian. Kabèh panggenapan sunnat mau ing sajarah alfa saka malaékat kapisan lan kapindho diulang manèh ing sajarah omega saka malaékat katelu.

Ana kasunyatan-kasunyatan liyane sing luwih wigati gegayutan karo pepindhanipun Yesaya ing sajroning wahyu punika, nanging ing ngriki kita namung nemtokaken bilih Yesaya kanthi cetha mratelakaken manéka kayektèn ingkang nyusun inti pesen udan pungkasan 9/11. Sedaya garis punika sampun kita rembag, lan mesthinipun taksih kathah malih, kapanggih wonten ing ayat tiga bab pitu.

Ing ayat kaping wolu, kayekten profetik saya ngrembaka sajrone kakiyatané, amarga ing kono dipratélakaké kunci kang mbikak “sajarah kang kasimpen saka ayat patang puluh,” lan nggumunakaké, kunci iku diidentifikasi ana ing ayat kang padha, yaiku ayat kang nandhani wiwitané loro-loroné ramalan wektu 2520 taun.

Awit sirahé Siria iku Damsyik, lan sirahé Damsyik iku Resin; lan sajroning sawidak lima taun Éfraim bakal diremuk nganti ora dadi bangsa manèh. Lan sirahé Éfraim iku Samaria, lan sirahé Samaria iku anaké Remalya.

Manawa kowé ora precaya, satemené kowé ora bakal katetepaké. Yesaya 7:8, 9.

Pralambang Yesaya ngenani pekabaran udan pungkasan nyakup “pitung kaping” kagugane Musa, amarga wangsit sewidak lima taun ing ayat wolu nemtokake titik wiwitan tumrap panyebaran karajan sisih lor lan sisih kidul Israel sajrone 2520 taun. Ing ayat kang padha iku uga ana kunci sing mbukak telung garis kenabian saka Daniel sebelas ayat patang puluh bab ambruké Uni Soviet ing taun 1989, bebarengan karo ayat sepuluh saka Daniel sebelas, lan uga ayat wolu saka Yesaya wolu. Kanthi telung garis iki (Yesaya 8:8, Daniel 11:10, 40), kunciné yaiku “sirah-sirah” ing ayat wolu lan sanga. Nalika kunci “sirah-sirah” iku ditrapake marang telung ayat sing sejajar mau, lawang tumuju sajarah Perang Ukraina lan Perang Donya III kang bakal enggal dumadi banjur kabukak. Nalika lawang kenabian iku kabukak, mula ayat sewelas nganti nembelas saka Daniel sebelas katon minangka sajarah sing sejajar karo ayat patang puluh saka Daniel sebelas sawisé ambruké Uni Soviet ing taun 1989. Kawedharé “sajarah sing kasimpen ing ayat patang puluh” iku sawijining kayekten

sing kalebu ana ing antarané sawatara cilik kayekten kang ditetepake minangka prekara-prekara kang dibukak sesegelé, gegayutan karo pambukakan sesegel Wahyué Gusti Yesus Kristus sadurungé mangsa kasempatan sih-rahmat katutup.

Ayat kapisan saka pasal wolu ing kitab Yesaya diwiwiti kanthi tembung, “Kajaba iku,” kang nandhani manawa pasal wolu kudu lumaku ngungkuli pasal pitu. Saliyane tembung kapisan iku “kajaba iku,” pasal wolu ayat telu kagandhèng karo ayat telu saka pasal pitu minangka seksi kapindho manawa kaloro pasal mau kudu ditrapaké jejeg larik demi larik. Loro-loroné ayat “telu” mau nyebut salah siji putrané Yesaya, kang jenengé loro-loroné ngandharaké pesen sunnat ing sajroning carita iku. Shearjashub tegesé ‘sawijining turahan bakal bali’ lan Mahershalalhashbaz tegesé ‘cepat marang jarahan.’ Shearjashub kasebut luwih dhisik, banjur Mahershalalhashbaz (kang minangka jeneng paling dawa ing Alkitab). Alfa kang diwakili déning “1” iku luwih cilik, lan ing prakara iki malah katandhani minangka “turahan,” déné omega kang diwakili déning “22” iku luwih gedhé, lan diwakili déning jeneng paling gedhé ing Alkitab nalika nglambangaké obahe angger-angger dina Minggu kang cepet.

Sisa alpha, kang dilambangaké déning Shearjashub, ana bebarengan karo ramane, Yesaya, ing ayat katelu. Bareng, wong loro mau dadi sawijining alpha lan sawijining omega, lan padha ngadeg ing sawijining papan kang kasusun saka telung rujukan kang béda tumrap udan pungkasan.

Pangéran banjur ngandika marang Yésaya, “Saiki metua nemoni Ahaz, kowé lan Séar-Yasyub, anakmu, ana ing pucuké saluran blumbang sisih ndhuwur, ing dalan gedhé menyang pategalané tukang ngumbah.” Yésaya 7:3.

Yésaya minangka sawijining pralambang tumrap wong satus patang puluh papat ewu, lan nalika makili panggilan 9/11, Yésaya uga makili panggilan Juli 2023. Ing 9/11, Yésaya iku wong Laodikia kang dipralambangaké déning Yakub si juru nggentèni, sing arep njupuk hak pambarep Ésau, nalika Adventisme dimuntahaké metu saka tutuké Gusti, lan ing 2023 Yésaya makili Israèl, yaiku kang menang. Yésaya makili sawijining wong kang ngaturaké piwelingé Allah, sing banjur kasadharaké tumrap kasunyatan yèn dhèwèké iku wong Laodikia, lan sabanjuré sawiji mawa bara murub nyucèkaké dhèwèké dadi wong Filadelfia.

“Nabi Yesaya kagungan pandeleng ingkang endah bab kamulyaning Allah. Panjenenganipun ningali pernyataaning panguwaosipun Allah, lan sasampunipun nyawang kaluhuranipun, rawuhipun dhawuh dhateng panjenenganipun supados tindak lan nindakaken satunggaling pakaryan tartamtu. Panjenenganipun rumangsa boten pantes babar pisan tumrap pakaryan punika. Punapa ingkang ndadosaken panjenenganipun nganggep piyambakipun boten pantes? Punapa panjenenganipun sampun nganggep piyambakipun boten pantes sadèrèngipun gadhah pandeleng bab kamulyaning Allah?—Mboten; panjenenganipun mbayangaken bilih piyambakipun wonten ing kaanan leres wonten ing ngarsaning Allah; nanging nalika kamulyaning Pangéranipun sarwa dumadi kapratelakaken dhateng panjenenganipun, nalika panjenenganipun nyawang kaluhuran Allah ingkang boten saged kaandharaken,

panjenenganipun ngandika, ‘Cilaka aku; awit aku iki wong kang lambene najis, lan aku manggon ana ing satengahing bangsa kang lambene najis; marga mripatku wis nyumurupi Sang Prabu, Pangéraning sarwa dumadi. Banjur ana salah siji saka para seraf mabur marani aku, nggawa areng urip ana ing tangane, kang dijupuk nganggo sapit saka mesbèh, lan banjur didemekake ing cangkemku, sarta ngandika: Lah, iki wus ndemek lambemu; lan kaluputanmu wus disingkirake, lan dosamu wus kasucekake.’ Punika pakaryan ingkang kita saben-saben minangka pribadi prelu katindakaken tumrap kita. Kita ngersakaken supados areng urip saking mesbèh dipunpasang ing lambé kita. Kita ngersakaken mireng tembung ingkang kapangandikakaken, ‘Kaluputanmu wus disingkirake, lan dosamu wus kasucekake’” Review and Herald, Juni 4, 1889.

Suwene pira ing Yesaya pasal nem iku minangka pralambang saka 9/11 tumuju marang undhang-undhang Minggu, lan pasal nem iku minangka gambaran saka 9/11. Pasal pitu nganti sanga nyajèkaké piwucal kang diwènèhaké Yesaya marang pimpinan Yéhuda sing murtad, lan pepindhan kang dumadi sajroning wektu panyegelané wong satus patang puluh papat ewu nalika para wong mendem saka Éfraim kesandhung. Ing sesanti kang padha, Yesaya nyathet:

Lah, aku lan anak-anak kang wus kaparingaké déning Pangéran marang aku iki dadi pratandha lan kaélokan ana ing Israèl saka Pangéraning sarwa dumadi, kang dedalem ana ing gunung Sion. Yesaya 8:18.

Yesaya lan anak-anake minangka pratandha ing sajroning pepindhan-pepindhan kang kapanggih ana ing pasal pitu nganti sangang. Pasal pitu nganti sangang iku dadi titik rujukan tumrap kabèh sesanti mau, sajroning samubarang rujukan marang “ing dina iku” utawa “ing wektu iku.” Ayat wolulas negesake manawa Yesaya lan para putrane iku pratandha, lan ayat-ayat kang ngubengi ayat wolulas iku netepake wektu nalika pratandha-pratandha iku kudu diakoni.

Lan akèh ing antarané wong-wong mau bakal kesandhung, lan tiba, lan remuk, lan kajebak, lan katangkep. Talènana paseksèn iku, capna angger-angger iku ana ing antarané para muridku. Lan aku bakal ngentèni Sang Yéhuwah, kang ndhelikaké raosé saka brayat Yakub, lan aku bakal ngarep-arep marang Panjenengané.

Lah, aku lan para putra kang wus diparingake dening Sang Yehuwah marang aku iku dadi pratandha lan kaelokan ana ing Israèl, saka Sang Yehuwah, Gustining sarwa tumindak, kang dedalem ana ing gunung Sion. Yesaya 8:15–18.

Wong-wong sing “ngentèni marang Pangéran” diprayogakaké déning Yésaya lan anaké lanang loro. Wong-wong iku yaiku wong-wong sing marang wong-wong kuwi Pangéran wus ndhelikaké “rai-Né,” sawijining sipat sing ana ing wong-wong sing kawangun sadar marang tuntutan pandonga Imamat likur-enem, sawisé Juli 2023. Wong-wong mau tangi marang kasunyatan yèn pangakoné kudu kalebu yèn Pangéran wus lumaku nalisir marang wong-wong mau, tegesé Panjenengané ndhelikaké rai-Né saka wong-wong mau.

“Ngiket paseksen, nyégel angger-anggering Toret” iku minangka panyegelan tumrap wong satus patang puluh papat èwu sing diwalèkaké karo “akeh wong.” “Akeh wong” iku katimbangan, nanging mung sathithik sing kapilih. “Akeh wong” diwalèkaké karo Yesaya lan anaké loro, sing makili wong sathithik. “Akeh wong” iku prawan lima kang bodho, lan awit saka iku ana limang prakara kang kelakon tumrap wong-wong mau, yaiku “kesandhung, lan tiba, lan remuk, lan kejobak, lan katangkep.” Wong-wong mau kesandhung amarga wis nampik pekabaran udan pungkasan.

Amarga Panjenengane bakal ngandika marang bangsa iki kanthi lambe kang gagap lan nganggo ilat liyane. Marang wong-wong iku Panjenengane ngandika, Iki panggonan pangaso kang ing kono kowe bisa marakake wong kang kesel padha ngaso; lan iki kasagaraning seger: nanging wong-wong mau ora gelem ngrungokake. Nanging pangandikaning Pangeran marang wong-wong mau dadi pepakon ing sandhuwure pepakon, pepakon ing sandhuwure pepakon; larik ing sandhuwure larik, larik ing sandhuwure larik; ana sethithik ing kene lan ana sethithik ing kana; supaya padha lunga, banjur tiba ngungkuri, remuk, kepasangan ing jebakan, lan katangkep. Yesaya 28:11-13.

Ing wektu panyegelan ing bab wolu, Yesaya ngandharake rubuhe wong-wong duraka, kang dilambangake déning Ahaz, lan dheweke netepake golongan sing padha iku ing ayat telulas bab rong puluh wolu. Alesané wong-wong mau “tiba” yaiku amarga padha nampik pawarta udan pungkasan, kang tumrap wong-wong mau dadi “garis ing sadhuwuring garis,” lan diwulangake déning wong-wong kang kagambarake kaya duwé lambe kang gagap. Wong-wong Yahudi kang seneng mbantah ing Pentakosta nudhuh para murid mendem, amarga padha ora bisa mangertèni pawarta iku. Ing pikirane, pawarta iku diwènèhake déning lambe kang gagap.

Ing ayat katelu saka bab pitu, Yesaya iku alpha kenabian tumrap putrané, Shearjashub, kang sabanjuré dadi omega sajroning gegayutané karo bapakné, nanging uga alpha sajroning gegayutané karo seduluré. Minangka wakil-wakiling Alpha lan Omega, wong-wong mau jumeneng ana ing papan ing ngendi pipo emas loro saka papan suci swarga lagi mbentuk blumbang, persis ana ing dalan gedhé saka dalan kuna Yérémia ing ara-ara panggonan rami diganti saka rereged dadi putih resik nalika Utusan Prejanjian nyucekaké para putrané Lewi, uga Yesaya lan Shearjashub. Sawisé tekan ing kono, piyambakipun ngetingalaké marang Raja Akhaz, ratu kang ala lan bodho, pesen dalan kuna saka Musa bab “ping pitu” ing Imamat rong puluh nem, kang netepaké ing ayat sing padha yèn sawijining “sirah” iku raja, utawa karajané raja, utawa kutha krajan saka sawijining karajan.

Kunci punika mbikak pepadhanging Sabda Allah, saéngga Perang Ukraina ingkang kawiwitan ing taun 2014 saged dipunmangertosi minangka sawijining jejerang wangsit Kitab Suci ingkang dipunlambangaken kadadosan nalika wekdal panyegelanipun satunggal atus sekawan dasa sekawan ewu lan sajarahipun tigang présidhèn pungkasan saking Amérika Sarékat. Pawartos udan pungkasan punika dipunlambangaken déning Yesaya ing bab sepuluh lan sewelas, lan punika njlentrehaken sajarah internal lan eksternal saking enem ayat pungkasan Daniel sewelas. Ayat ingkang kapisan, yaiku ayat patang puluh,

dipunilustrasèkaken déning Yesaya ing bab enem dumugi sanga, lajeng wonten ing bab sepuluh lan sewelas, pawartos ingkang kabikak ing taun 1989 wonten ing sajarah internal lan eksternalipun dipunandharaken. Saben unsur utama saking pawartos udan pungkasan punika dipunlambangaken wonten ing wahyu punika.

Ayat-ayat pungkasan ing pasal sepuluh ngenali sajarah kenabian sing padha karo kang dipratelakake déning ayat-ayat pungkasan ing pasal sewelas. Pasal sepuluh iku sisih njaba, lan pasal sewelas iku sisih njero. Ing kitab Wahyu, pitu pasamuwan iku sisih njero, lan meterai-meterai iku sisih njaba. Ing ayat-ayat pungkasan pasal sepuluh, kakuwatan kapapaan lagi ngacungaké tangané nglawan Yérusalèm ing sawijining petikan sing sejajar karo kakuwatan kapapaan kang tumeka ing pungkasané tanpa ana sing nulungi ing ayat patang puluh lima saka Daniel sewelas.

Ing dina iku dhèwèké isih bakal manggon ing Nob; dhèwèké bakal nglambaèkaké tangané nglawan gunungé putri Sion, yaiku gumuké Yérusalèm. Lah, Pangéran, yaiku Pangéran sarwa dumadi, bakal motong pang-pangé wit kanthi kaèlokan kang nggegirisi; lan wong-wong kang dhuwur drajaté bakal ditumbangaké, lan wong-wong kang gumunggung bakal diasoraké. Panjenengané bakal nebang grumbulaning alas nganggo wesi, lan Libanon bakal rubuh déning sawijining kang kuwasa. Yésaya 10:32–34.

Pungkasaning pasal sepuluh iku tandha ditutupé masa probationing manungsa, lan ing kono uga pungkasane Daniel pasal sewelas katutup.

Lan dhèwèké bakal ngedegaké kémah-kémah kratoné ana ing antarané segara-segara, ana ing gunung suci kang mulya; nanging dhèwèké bakal tekan ing pungkasané, lan ora ana wong siji waé kang bakal nulungi dhèwèké. Lan ing wektu iku Mikhaèl bakal jumeneng, pangéran agung kang ngreksa anak-anaké bangsamu; lan bakal ana mangsa kasangsaran, kang kaya mangkono durung tau ana wiwit ana sawijining bangsa tekan wektu iku dhéwé; lan ing wektu iku bangsamu bakal kapitulungan rahayu, yaiku saben wong kang katemun katulis ana ing kitab. Daniel 11:45, 12:1.

Bab sepuluh diwiwiti ing ayat siji kanthi “wewengkoning pepakon kang ora adil,” kang déning Sister White diidentifikasi minangka angger-angger dina Minggu.

Cilakané wong-wong kang netepaké paugeran-paugeran kang ora adil, lan kang nulis panindhes kang wis padha dipréntahaké déning awaké dhéwé. Yesaya 10:1.

Bab sepuluh wiwit ing hukum Minggu, kang selaras karo ayat patang puluh siji saka Daniel bab sewelas, lan iku dipungkasi kanthi sawijining paralel karo jumenenge Mikhael ing sajarah ayat patang puluh lima saka Daniel sewelas.

“Sabat brahala wis ditegakaké, kaya reca emas kang ditegakaké ana ing tanah rata Dura. Lan kaya Nebukadnezar, raja Babil, nglairaké dhawuh manawa kabèh wong sing ora gelem sujud lan nyembah marang reca iku kudu dipatèni, mangkono uga bakal ana wara-wara kang diumumaké manawa kabèh wong sing ora ngormati pranatan dina Minggu bakal kaukum kanthi pakunjaran lan pati. Mangkono Sabaté Pangéran

diidak-idak. Nanging Pangéran wis ngandika, ‘Bilai tumrap wong-wong kang netepaké pranatan-pranatan kang ora adil, lan nulis panindhés kang wis padha katetepaké’ [Yesaya 10:1]. [Zefanya 1:14–18; 2:1–3, dipunpetik.]” Manuscript Releases, jilid 14, 91.

Ing “lindhu gedhé” ing Wahyu sewelas, sing nglambangaké hukum Minggu ing ayat telulas, ana telung pralambang Islam sing magepokan karo “lindhu” sing ngoyagaké kéwan bumi ing Wahyu telulas, nalika iku ngandika kaya naga. Ing Yesaya pasal sepuluh, hukum Minggu dipralambangaké minangka “paugeran kang ora adil” sing kaucapaké “bilai” marang iku. Ing “lindhu gedhé” ing Wahyu sewelas wiwit ayat telulas nganti ayat wolulas, Islam saka bilai katelu diidentifikasi kanthi papat pralambang Islam lan serangan sing ditindakaké marang Amerika Sarékat nalika hukum Minggu; “Lan ing wektu iku uga ana lindhu gedhé,” lan “bilai kang kapindho wis kliwat; lan, lah, bilai kang katelu rawuh kanthi enggal. Lan malaékat kapitu muni” “lan bangsa-bangsa padha nepsu.”

Bab sepuluh nggambarake kakuwatan kapapaan wiwit ayat patang puluh siji ing Daniel sewelas nganti tekan ayat patang puluh lima nalika kapapaan iku tumeka ing pungkasané. Ayat patang puluh dudu bagéan saka narasi ing bab sepuluh, amarga Yesaya lagi njlèntrèhaké “sajarah kang kasamun” saka ayat patang puluh nalika pekabaran udan pungkasan kaaturaké marang gréja murtad sing diwakili déning Akhaz. Pungkasaning Daniel bab sewelas nuduhaké uwal saka kakuwatan kapapaan ana ing sajarah sing padha.

Lan Sang Yehuwah bakal ngrusak babar pisan ilating segara Mesir; lan kanthi anginé kang kuwasa Panjenengané bakal nglambaèkaké asta-Né ana ing sadhuwuring kali, lan bakal nggebag kali iku dadi pitu palilahing banyu, sarta ndadèkaké wong padha nyabrang kanthi sikil garing. Lan bakal ana dalan gedhé tumrap turahaning umaté, kang isih kari, saka Asyur; kaya tumrapé Israèl ing dina nalika bangsa iku metu saka tanah Mesir. Yesaya 11:15, 16.

Yesaya bab sepuluh punika ingkang njawi, lan bab sewelas punika ingkang batin saking sajarah ingkang sami. Inggang njawi lan ingkang batin kathah pasedhèkanipun wonten ing Sabdanipun Allah, lan kalih bab ingkang sajajar punika nggambaraken pepèngetipun malaékat katelu kados dene dipunwakili déning Yesaya. Pepèngetipun malaékat katelu sampun dipunringkes kanthi kathah cara lumantar inspirasi, nanging sawijining pamérangan ingkang migunani sanget tumrap pepèngetipun malaékat katelu punika bilih punika makili prastawa-prastawa ingkang gegandhèngan kaliyan panutupaning mangsa sih-rahmat, lan ugi nekanaken kabutuhaning kasiyapan pribadi. Yesaya sepuluh punika prastawa-prastawanipun, lan bab sewelas punika kasiyapanipun.

“Prastawa-prastawa sing ana gegayutane karo pungkasaning mangsa sih-rahmat lan pakaryan panyawisan kanggo mangsaning kasangsaran, wis kaandharake kanthi cetha. Nanging wong akèh ora luwih mangreti marang kabeneran-kabeneran wigati iki katimbang manawa kabeh iku durung tau kawedharake. Sétan ngawasi kanggo ngrampas saben kesan sing bisa ndadekake wong-wong mau wicaksana tumuju marang kaslametan, lan mangsaning kasangsaran bakal nemoni wong-wong mau tanpa siyaga.”

“Nalika Gusti Allah ngutus marang manungsa pepènget-pepènget kang mengkono wigatiné nganti digambarake minangka dipralambangaké déning malaékat-malaékat suci kang mabur ana ing satengahing langit, Panjenengané nuntut saben wong kang kaparingan kabisan nalar supaya ngrungokake pesen iku. Paukuman-paukuman kang nggegirisi, kang diumumaké tumrap panyembahan marang kéwan iku lan reca gambarané (Wahyu 14:9–11), kuduné ndadèkaké saben wong sinau kanthi temen marang ramalan-ramalan supaya mangerti apa tandhané kéwan iku, lan kepriyé carané supaya ora nampani tandha iku. Nanging wong akèh mbalikaké kupingé saka ngrungokaké kayektèn lan banjur dialihaké marang dongèng-dongèng. Rasul Paulus, nalika nyawang tumuju marang dina-dina pungkasan, ngandika: ‘Bakal tekan wektuné wong-wong padha ora bakal sabar nampani piwulang kang bener.’ 2 Timotius 4:3. Wektu iku wis teka kanthi sampurna. Wong akèh ora kepéngin marang kayektèning Kitab Suci, amarga kayektèn iku nyelaki pepénginaning ati kang dosa lan kang tresna marang donya; lan Sétan nyedhiyakaké panyasatan-panyasatan kang padha ditresnani.”

“Nanging Gusti Allah bakal kagungan satunggaling umat ing bumi iki kanggo njagi Kitab Suci, lan namung Kitab Suci, minangka paugeran tumrap sakehing piwulang lan dhasar tumrap sakehing pambaruan. Pamanggihipun para wong pinter, panarikan dudutaning ngèlmu, kredo utawi putusanipun konsili-konsili grejawi, sanadyan kathah sarta boten sarujuk kados dene greja-greja ingkang dipunwakili déning punika, swaraning mayoritas—boten satunggal punapa dene sadaya punika—boten kedah dipunanggep minangka bukti kanggé utawi nglawan satunggaling prekawis iman agami punapa kemawon. Sadèrèngipun nampi piwulang utawi pranatan punapa kemawon, kita kedah nyuwun panyokongipun kanthi cetha, ‘Mangkene pangandikané Pangéran.’”

“Iblis tanpa kendhat ngupaya narik kawigatosan marang manungsa nggantos panggonané Gusti Allah. Panjenengané nuntun wong akèh supaya ndeleng marang uskup-uskup, para pandhita, para profesor teologi, minangka panuntun-panuntuné, tinimbang nyolidiki Kitab Suci supaya sinau kewajibané kanggo awaké dhéwé. Banjur, kanthi nguwasani pikirané para pemimpin iki, panjenengané bisa mangaribawani wong akèh manut karsané.” *The Great Controversy*, 594, 595.

Kita badhé nglajengaken panaliten punika wonten ing artikel salajengipun.